

LENIN

— geniu al omenirii muncitoare și marele învățător al proletariatului revoluționar

— Adunarea solemnă comemorativă organizată de C. C. al P. M. R. cu prilejul împlinirii a 25 ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin — Conferință tev. Gheorghe Gheorghiu Dej

BUCURESTI. 22. (Rader). — În sălă mare a Ateneului Român împodobită cu drapele roșii și lozinci, s-a avut lec. Vineri după amiază, adunarea solemnă comemorativă organizată de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, cu prilejul împlinirii a 25 ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin.

Au participat membrii Prezidiului Marei Adunări Naționale în frunte cu prof. dr. C. I. Parhon, membrii guvernului în frunte cu dr. Petru Groza, membrii CC al PMR în frunte cu tev. Gheorghe Gheorghiu-Dej, membrii Corpului Diplomatic în frunte cu S. I. Kvartaradze, numeroși activiști ai Partidului, organizațiilor de masă, aparatului de stat, scriitori, artiști, ziariști, ștașii, subofișieri și ofișeri.

Acunarea a fost deschisă de tev. Petre Niculescu membru în Biroul Comitetului organizației PMR a Capitalei, care în aplauzele nesfârșite ale asistenței a propus Prezidiul de Onoare al Adunării, format din: I. V. Stalin Biroul Politic al CC al P. C. (b) al URSS, Biroul Politic al CC al PMR. În continuare tev. Niculescu a propus Prezidiul activ compus din: prof. dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Marei Adunări Naționale, dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, tev. Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretar general al CC al PMR, tev. Ana Păunescu, Vasile Luca, Teohari Georgescu, Lotar Rădăcescu, Iosif Chișinevski, Alexandru Moghiorosi, secretari al CC al PMR, S. I. Kvartaradze ambasadorul URSS în RPR, tev. Gh. Vasilichi, Miron Constantinescu, D. Apostol, Endre Bodnăraș, membri ai Biroului Politic al CC al PMR, — Constanța Crăciun, Al. Drăghici Gh. Flerescu membri al CC al PMR, prof. Traian Săvulescu președintele Academiei RPR, Zaharia Stanescu scriitor, Dinca Ecaterina, Florica Georgescu muncitor, Gh. Părvu tehnician.

După cuvântul introductiv al prof. dr. C. I. Parhon, a luat cuvântul tev. Gheorghe Gheorghiu-Dej, care și-a desvoltat conferința: „Leniu-geniu al omenirii muncitoare și marele învățător al proletariatului revoluționar”.

Din cuprinsul acestei conferințe, redăm:

„Astăzi 21 Ianuarie, comemorăm un sfert de veac dela moartea celui mai mare gânditor și revoluționar al epocii noastre, Vladimir Ilici Lenin.

Milioane de muncitori și lăzani din Uniunea Sovietică care privesc pe Lenin ca pe părțile lor, proletari din lumea întreagă care vedau în lupta lui Lenin propria lor luptă, popoarele coloniale și asuprile căror invățătură lui Lenin le-a arătat calea de eliberare, cu toții au reșințit dispariția lui Lenin ca pe o pierdere nefinchipuită de grecă.

Prin moartea lui Lenin, clasa muncitoare din lumea întreagă și

toată omenirea progresistă, a pierdut pe genialul gânditor, pe cel care a dus mai departe și a ridicat pe o treaptă superioară opera lui Marx și Engels, pe uriașul creator și organizator al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, pe cel care a condus clasa muncitoare la primul assalt victorios împotriva exploatației capitaliste, înrăuind primul stat socialist din lume, Uniunea Republicilor Socialiste Soviетice.

Prin moartea lui Lenin omenirea a pierdut pe marele dascăl al proletariatului din întreaga lume, pe marele om

de știință cu privirea ageră care știe să deosebească noile și de fapte sociale, ce este esențial și ce este de importanță secundară, să vadă incotro se îndrepătă evenimentele și să le dirijeze.

Prin moartea lui Lenin, clasa muncitoare din lumea întreagă a pierdut pe omul care a iubit-o cu toată puterea sufletului său inflăcărat, pe acel care și-a pus în timpul vieții sale toată gândirea și totă activitatea sa, toată puterea de muncă și tot geniul său în serviciul celor mulți și obidiți.

Lenin a luptat până la ultima suflare

pentru nimicirea exploatației și asuprării capitaliste, pentru nimicirea exploatației și asuprării de orice fel a omului de către om, pentru construirea societății sociale fără clase exploatațioare, ca prima fază a comunismului.

La 25 de ani după moartea lui, figura mare a lui Lenin a rămas tot atât de vie în mintea tuturor oamenilor muncii și în anii când conducea cu mână sigură Partidul Bolșevic și popoarele Rusiei pe drumul revoluției proletare și al construirii socialismului, și milioanele de oameni care studiau invățătură lui, îl iubesc și îl consideră pe Invățătorul lor și conducătorul lor.

La moartea lui Lenin, Comitetul Central al Partidului Comunist (b.) și Uniunii Sovietice, adresându-se Partidului și tuturor oamenilor muncii spunea:

„Niciodată încă — după Marx — (Continuare în pag. 3-a).

Filatura „30 Decembrie” a depășit Vineri planul de producție cu 10,2 la sută

Arătăsem zilele trecute într-o notă, cum secția Coton dela fabrica FITA a realizat în prima decadă a lunii Ianuarie, planul de producție pe 18 zile. Prin sămătăie sătirea că filatura „30 Decembrie” fostă ITA, care în prima decadă nu făcuse decât 85 la sută din planul de producție, în ceea de a doua decadă, datorită unor repetate desbateri a situației, atât în organizațiile de Partid, cât și prin adunări pe secți și grupuri de mașini, lupta pentru atingererea și depășirea planului a dat rezultate frumoase. La 20 Ianuarie, pe întreaga decadă a doua filatură a înregistrat o depășire de plan de 1 la sută.

Drumul acesta de permanentă creștere canonică a producției s'a reflectat în ziua de 21 Ianuarie.

Ianuarie când filatura a obținut o depășire de 10,2 la sută.

Rezultatul acesta nu-i deloc întâmplător. El a putut fi obținut prin acestă că brațele de muncă au fost reorganizate în mod just, elementele tinere, pline de elan și cu dragoste de muncă, au fost puse la mașini.

In urma acestui fapt, care pare foarte simplu, s'a petrecut următorul renomant: dacă la 20 Ianuarie planul pe acelazi se făuse depășit cu numai 6 la sută, în ziua de 21 Ianuarie procentul de depășire a fost aproape dublat. În plus, ne indrum că muncitorii și muncitoarele dela filatură vor continua să și mai mari elan să ducă mai departe și, mai sus diagrama producției, în cadrul Planului de Stat pe 1949.

Edificiul Teatrului Român de Stat împlineste 75 de ani

Anul acesta, la 21 Septembrie, edificiul Teatrului Român de Stat din Arad împlineste 75 de ani de existență. Istoria acestui edificiu este, desigur, îndisolubil legată de istoria vieții teatrale la Arad, astfel că, dacă ne-am hotărît a vorbi despre edificiu, vom vorbi implicit și despre viața teatrală a orașului, dealungul vremilor. Cum înăuntrul acest lucru era, nu numai un spațiu mult mai vast decât un articol și un studiu mult mai aprofundat, nu socotim cele de față decât unele din aspectele unui „Istorie a vieții teatrale din Arad”, care ar putea fi folosite cu succurs de cel ce ar voi să scrie vreodată o asemenea istorie.

Viața teatrală în orașul nostru era și înainte de a se fi elădit actualul edificiu, cu cel puțin o jumătate de secol. Si chiar înainte de treceră, se perindau prin oraș fel de fel de trupe, care dădeau un spectacol sau două, și apoi pleau. Ansamblu propriu zis, teatru stabil, a născut. Aradul începând din anul 1620, când, acolo unde este astăzi cimitirul monograful „Urania”, a fost ridicată prima scenă. În acest loc local a trecut timp de 53 de ani. Întâiul spectacol al acestui teatru a fost dat cu piesa „Comunitarea” în limba maghiară.

În timpul revoluției dela 1848 teatru era închis, pentru că marele bogăță Csernovitz Péter a opriți lăncerea spectacolelor, deoarece o seamă de actori s-au pus în slujba revoluției. Înainte de a fi închis, aici a fost jucată prima piesă în limba română, „Doi viuvi”, de către actori Farkas, Tuti B. și domnisoara Roza. Aceasta și întâmplat en primejul unui targ mare, când masse mari de tărani se aflau în oraș și tomai pentru această a fost pregătit spectacolul. Faptul n'a venit întâmplător, desigur. El a fost organizat de elevele revolucionare maghiare din sănul actorilor, care mai apoi au participat în mod efectiv la revoluție. Spectacolul în sine a prezentat primul pas de înfrântare a poporului român în cel maghiar, cu scopul de a exaliza fortele acestor masse spre revoluție.

Începând cu acestă dată teatrul din Arad va mai cunoaște și alte spectacole în limbă română. Așa, la 18 și 19 August 1868 trupa lui Pascaly — în cadrul căreia se afla marele poet Mihail Eminescu — va prezenta „Strongirul din Paris” și „Orbul și a buna”, iar la 1872 altă spectacolă vor fi date de către trupa lui Matei Millo.

Bineînțele, că în tot acest timp, au fost prezentate opere dramatice și în limba maghiară.

Istoria teatrului dela „Urania” se încheie în anul 1874, la 21 Septembrie, când se inaugurează actualul edificiu al Teatrului Român de Stat, cu piesa „Matrăi vadășsat”. Noul edificiu, mără și spațios, foarte modern utilizat, cu mari posibilități scene, a dat un avantajos start artistic la Arad. Revirimentul acesta în viața teatrală a dus la montarea celor dintâi opere, cu posibilități locale. La 6 Octombrie 1874, adică chiar în același an, s-a prezentat la Arad opera „Lohengrin” de Wagner.

Edificiul teatrului arădan a trecut la 1883 printr-un mare incendiu. A ars o bună parte a sălii, rămasă însă intactă doar scena, cu restul ușilor și ușilor. Se prezenta totuși piesa „Sompai esală”. An înainte a apărăriile. Cu acest prilej scena a fost mărită cu trei metri, iar acoperișul a fost ridicat și mai sus, cum e azi. Si-a reînceput activitatea după doi ani, la 1 Octombrie 1895, cu piesa „Mult és jóvó” (Trecut și viitor). Tot atunci a fost pietată cupola de către pictorul Gyöngyösi. Lumina electrică a fost introdusă abea în 1903. De atunci și până în anul 1948, reparării mai serioase nu s-au făcut acestui edificiu.

Atât la Urania, cât și în nouul edificiu la 1913, primul loc în repertoriu îl occupa proza. Opera și opereta erau lăsate pe planul al doilea și al treilea. Din acest an însă proza cade în disgracie și este scoasă la loc de frunte opereta.

Explicația acestei subite orientări a teatrului arădan o vom găsi în situația politico-socială internațională de atunci. Se vădeau din ce în ce mai bine semnele unui mare răzbun. Toate puterile europene trăiau în febra înarmărilor. Cu atât mai mult imperiul habsburgic, care era legat prin mări și mii de fire de Germania prusacă, de Germania lui Wilhelm. Massele exploataților și anuprute din imperiul habsburgic nu doreau însă răzbunul. Spre a anihila acest curent prolinic, ce creștea cu fiecare zi în sănul masselor populare, clasa dominantă a folosit toate mijloacele ce avea la indemana, printre care și teatrul. Astfel se orientață teatrul din Arad către operetă, ca genul să mai usor și să mai accesibilă pădurilor largi. Era un mijloc excelent spre a abate atenția acestor masse dela gravitație evanimentelor care se petrecă.

Pe totă durata răzbunului, adică din 1913 și până în 1919, scena săndană n'a oferit publicului decât soarte puțină proză, restul fiind operetă. Dealul, în aceasta rezidă unele din grădinițile pe care le-a întăripinat proza la Arad în ultimii ani. Prin unele opere Lipsite de gust, dar care slujeau foarte bine în terosele burghezo-mosierilor atât de la noi, cât și din Ungaria, a fost pervertit gustul publicului, în bună măsură. Este meritul muncitorimii arădane constăntă, că în numai căciuva ani de zile a reușit săeduze masse de spectatori, orientându-le din nou spre proză.

Anii guvernărilor manisto-brătică (1919-1940) au început săptămână teatrul din Arad vremuri de lănciozeală, care amintină cu destrămarea. Din cînd în cînd se mai perindau pe aici diferite turme, dar, un teatru format, un teatru stabil, cu un public al său, n'a existat.

Dictatura antonesciană a adăncit și mai mult această situație prin înțărzierea oricărui fel de teatru maghiar și prin totală lipsă de atenție față de artă în general. Era vremea de cruntă opresionei a naționalităților conlocuitoare, ca și a proletariatului. Fascismul se manifesta în toată hidrogenia sa.

Sugrăvărind teatrul maghiar dela

Arad, regimurile burghezo-mosierești, care se proclamau cu emfază „naționaliste” n'au făcut nimic pentru a promova teatrul autohton de provincie. În felul acesta ele au lipsit orașul nostru de orice viață teatrală.

Eliberarea ţării de către Armatele Sovietice — deei și acela a Aradului — a adus libertatea pentru oamenii muncii. Clasa muncitoare, în frunte cu Partidul Comunist Român, luptând împotriva exploatației, a luptat și pentru cucerirea teatrului. Massele muncitoare din Arad, îndrumate de PCR și prin Comisia Locală a Sindicatelor Unite din Arad, a încheiat în 1945 un ansamblu de diletanți, care la 1 Mai au redescris porile teatrului cu „Glasul răcovalei”. Două luni mai târziu a luat ființă și un ansamblu maghiar de diletanți, care deasemeni a dat o serie întragă de spectacole. De atunci, cu toate greutățile economice prin care a treut ţara noastră, lupta oamenilor muncii sub conducerea Partidului de avantgară, a dezvoltat tot mai mult teatrul arădan.

Anul trecut clasa muncitoare, după adevărul revoluționar și naționalizării, a reușit să dea Aradului un adevărat teatru stabil, un teatru pus în slujba oamenilor muncii, care înceă de pe acum își eroaste un drum luminos. El își formează din ce în ce mai mult un public al său, un public nou, muncitoresc, pe care-l educă și sprijină în munca și lupta lui pentru o viață mai bună.

Teatrul Român de Stat din Arad este rezultatul luptei clasei muncitoare, sub conducerea Partidului său de avantgară. Această teatru promovează o cultură națională în formă și internațională în conținut. Regimul de democrație populară a făcut încă mai mult. A creat la Oradea un Teatrul Maghiar de Stat, iar acesta din urmă va veni să joace la Arad în timp ce Teatrul Român de Stat va juca la Oradea. Aceasta este rezolvarea cea mai justă a problemelor teatrale din această parte a țării; aceasta este o rezolvare în spiritul înovătării marxist-leniniste în adâncă priveste cehotinația națională.

Jubileul de 75 de ani a edificiului Teatrului Român de Stat — 21 Septembrie a. e. — constituie un eveniment cultural de seamă pentru orașul și județul Arad, la care oamenii muncii sunt principali invitați a lui parte.

PETRE T. LUCACIU

Chimia și dragostea
CINEMA VICTORIA și URAN

Donă mari concerne se aducă să cumpere inventia care lucrează dr. Alland și într-o colaborație Martina, termidianul Da Costa, oferă Alland o sumă globală dar acesta nu primește. El prețe „cinci la sută” din beneficiu care ar rezulta din industrializarea învechitei sale: „Untul și leacul, făcut din carbă.”

O dansatoare, din partea cenușei, cernului Celuloza și marchetarii Spaldi, din partea concernului Nitro, se străduiesc să-l facă primăvara oferă lui Da Costa. În cele din urmă, dr. Alland pleacă să vîndă lui Da Costa ultima sa periență, al cărei rezultat va fi unul sintetic, făcut din iarbă. Dându-i seama că oamenii sănătoși faceră au întrebuit să mai joască mijloace pentru a face învenție. Alland sfătuiește Martina, își bate joc de cînd este experienta multă așteptată, dar o face cronat și rezulta este... o explozie! Oamenii sănătoși sunt furioși, iar Da Costa are o idee năstrușă: concernul fuzionate Nitro și Celuloza, vor fabrica explozivă și cu unile nu domnește banul... ”

Revista „URSS
în construc-

O fotogramă din Moscova apărută la 1 ianuarie 1949 în revista „Urss în construcție” acceptată cu multă răbdare de un mare număr de fotografi.

Peste câteva zile, revista va trea în România.

Această revista ilustrată cu fotografii și desene sănătoșă în realizările culturale și economice din URSS.

„URSS în construcție” apare în limbile rusă, franceză și engleză.

Pentru anul 1949 se mai preconizează la „Cartea Rusă” în cadrul Galei Victoriei 42.

A apărut în
Editura Scânteia
Almanahul Poporului

pe 1949

cu un bogat material literar și documentar, precum numeroase cliseuri

A apărut în
Editura ARLUS-
Cartea Rusă
A. I. URSU: Copilăria lui Lenin.
V. MAIKOV: Vladimir Ilici Lenin - poem

Impunerea cooperativelor pe anul 1949

Cooperativele vor plăti impozitele cu titlu provizoriu. În ce situații pot fi modificate impunerea în cursul anului

Pentru impunerea cooperativelor pe anul finanțier 1949, Ministerul Finanțelor a dat o serie de împăriri și instrucțiuni întocmite în complicită legii impozitului pe venituri.

Astfel, cooperativele vor suporta impozitul, cu cote care vor fi stabilită în diversele provinciale, numai la venitul rezultat din bilanț și registrul co-stabilitate.

Cooperativa care are elădile sau tehnici sau materiale sau orice alte proprietăți și sunt supuse impozitului separat extin aceste proprietăți. Veniturile obținute vor fi înglobate în veniturile urmărite în bilanț și registrul comerțului.

IMPUNEREA PE ANUL 1949 VA FI PROVIZORIE

Prin la stabilirea impunerii pe baza cumpărăturilor ale anului de impunere, cooperativele vor plăti impozitul cu titlu provizoriu, după bilanțul anului precedent.

In felul acesta, impunerea unui an să consideră impunere provizorie

pentru plata impozitului în anul următor, până la încheierea bilanțului pe anul an.

In anul 1949, impunerea provizorie va fi bazată pe bilanțul anului 1948, iar impunerea propriu zisă va fi aceea stabilită pe baza bilanțului încheiat la 31 Decembrie 1948.

COOPERATIVELOR NU LI SE APlica METODA AUTOIMPU- NERII LUNARE

Având impunerii anuale, cooperative

lor nu li se aplică metoda autoimpunerii lunare.

Deseara operațiunile unor cooperative pot lăsa o extindere mai mare în cursul anului de impunere decât operațiunile cuprinse în bilanțul anului precedent, să prevăzut că impunerea provizorie poate fi modificată și adaptată în sfârșit cursul anului de impunere, pe baza realităților apărute, în cursul aceluiași an.

Această modificare se poate face într-o singură dată în cursul unui an.

La Radna a avut loc un spectacol de întrecere între Câminele Culturale din plasă

In comuna Radna, a avut loc un concurs între Câminele Culturale din plasă, la care au participat toate comunile cu echipele lor teatrale, corale și de dans.

In fata unui public numeros fiecare comună a prezentat un program bun și nijit.

După terminarea programului, a luat cuvântul tov. primar Sebu Gheorghie, președintele Statului Câminelor Culturale din plasa Radna, care a arătat importanța pe care o au câminele culturale, având sprijinul neprecuperit al Partidului Muncitoresc Român, pentru dezvoltarea culturală la țară.

Este de remarcat că Milova din orașul Suceava este una din comunile cele mai mici din plasă, a dat dovedă că a depus o muncă incununată în succese, fiind clasificată prima. I s-a înmânat un

număr însemnat de cărți. A doua a fost comuna Ghioroc în a cărei activitate să se observă o strânsă colaborare între locuitorii comunei de naționalități diferențiate.

Locul trei în clasificare a fost ocupat de către comuna Odvoș, care a primit mai multe broșuri culturale.

Serbarea a scos în evidență rolul important al muncii planificate și organizate care se desfășoară în cadrul întreprinderilor dintre câminele culturale. La sfîrșit s-a observat că 12.750 muncitori și oamenii muncii din plasă sunt atașati de căminale culturale, le vizitează și sunt conștienți că aceste instituții sunt puse în slujba ridicării nivelului lor cultural.

Valer Dariș, coresp. Radna

7 mari orașe sovietice poartă numele lui Lenin

Sapte orașe mari din Uniunea Sovietică poartă numele lui Lenin. In primul rând, pe Volga orașul Ulianovsk, fostul Simbirsk, unde a copilărit Lenin Ulianov. Pe malul golfului simbolice se află Leningradul — orașul unde, în 1893, Lenin a scris „Uniunea de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare” și a pus bazele partidului muncitoresc marxist revolutionar în Rusia, unde sub conducerea lui Lenin și Stalin s-a înălpit marcia Revoluției Socialiste din Octombrie — orașul erou care a rezistat cu dărziile blocării, în timpul Răsboiului pentru Apărarea Patriei. După răboiu, din inițiativa muncitorilor din Leningrad, credinciosi tradiților lor de avent-

gardă, a început în țară misiunea pentru îndeplinirea planului cincinat stalnist în patru ani.

Numele fondatorului Partidului Bolșevic și al Statului Sovietic îl poartă deosebita orașele devinute sub regimul sovietic mari centre industriale și culturale. Astfel sunt Leninsk — Kuznetcik din Siberia, Leninogorsk din Kazahstanul occidental, Leninakan din Tadzhikistan, Leninsk din Uzbekistan și Leninabad din Asia Centrală.

Numele lui Lenin îl mai poartă peste 100 de orașe, localități, reședințe agricole, mijloc de fabrici, uzine, minere, colhozuri, scoli, cluburi, case culturale și biblioteci.

In satul Gorki, acolo

Satul Gorki, din regiunea Moscova, legat de amintirea lui Lenin, este un loc scump poporului sovietic. Creatorul Partidului Bolșevic și al Statului Sovietic a murit aci la 21 Ianuarie 1924. Casa în care Lenin și-a petrecut ultimele clipe din viață să a fost păstrată astă cum a fost lăsată. În camera de lucru, fiecare colțitor amintește viața modestă a lui Lenin și opera sa neploritoare. Se mai găsesc acolo multe cărți politice și literare, precum și ziaruri rusesci, englezaști, italieni, germani și francezi. Adăuga, când Stalin îl vizita pe Lenin, ei aveau

încutii îndelungate pe o mică bancă din grădină. Bancă mai există și azi.

Nu departe de casa în care a locuit Lenin, se află colțoul din satul Gorki. Pe una din casele acestui sat există o placă comemorativă pe care se poate vedea: „La 9 Ianuarie 1921, Lenin a luat cuvântul la un meeting al înținderilor din Gorki”. A trecut peste un sfert de secol de atunci. Urmărind exemplul conditonilor lor, țărani din acest sat s-au reorganizat viața după sistemul socialist. Satul e astăzi complet electricificat.

Comemorarea lui V. I. LENIN la Institutul de Zootehnie și Medicină Veterinară

Comitetul Central și U.N.S.R. din Arad, în colaborare cu Comitetul Central Ariei și Institutul de Zootehnie și Medicină Veterinară, au comemorat 25 de ani de la moartea lui Lenin.

Sedinta a fost deschisă cu Învățătorești, cântat de corgii Institutului, după care s-a executat Mâsură Portelană și un cântec din Georgia, ceea ce fiind condus de studentul Aleksei Karman.

Apoi tov. Anta Petru, secretar general al Comitetului U.N.S.R. a consemnat despre viața genialului Lenin, care a condus proletariatul rus în victoria socialismului în Uniunea Sovietică.

Anii trecuți, Iadrică Constantiu a citit Jurământul lui Stalin, iar Mărtin Victor a citit telegrama lui Maiorul Ștefanovici scrisă la moartea lui Lenin.

Au recitat versuri închinat mărejui învățătorului omului munclor studentii Crișor Lucia, Hărăcan Ioan și Bode Ion. Au cântat canticile rusesci Turcă și Ionescu, acompaniați de gitară de Ion Mărăș.

VIRGIL LESTARU, coresp.
Facultatea de Medicină Veterinară

Comemorarea a 25 ani de la moarte a lui Lenin — în Polonia și în Ungaria

VARSOVIA, 22 (Radar). Vineri a avut loc la Varsovia sedință solemnă consagrată comemorării a 25 de ani de la moartea lui Vladimir Ilici Lenin. Au participat președintele Republicii Populare Poloneze, Bierut, membrii guvernului polonez în frunte cu primul ministru Cyrankiewicz, reprezentanții partidelor politice și fruntașii vietii publice din Varsovia.

A lăsat parte de acest moment, ambasadorul URSS din Polonia, Lebedev.

BRUXELLES, 22 (Radar). La Bruxelles a avut loc o adunare solemnă la care secretarul Partidului Comunist Belgian a vorbit despre viața și activitatea lui Lenin.

In diverse centre muncitorști au fost organizate meetinguri în cadrul cărora membrii Biroului Politic al Comitetului Central și Partidului Comunist au lăsat consemnate despre viața și activitatea lui Vladimir Ilici Lenin.

ADMINISTRAREA

mobilelor și executarea difierelor plăti la oficii, pentru particulari, la

„EXPERT”

Str. Petőfi No. 1.

Găsiți și răspundeți vizual „Găriștele”

